

[J. S. Foget.]

Ja, klarere kan dette ikke udtales. Og i denne Udtalelse ligger det første spirende Haab om, at Landbrugets enige Opmarch er ved at finde Sted. Det har særlig været Spørgsmaalet om at anvende Landbrugets Magtmidler som Værn mod Overgreb, der har været modsatte Anskuelser om. Dette synes ikke længere at være Tilfældet, og det vil blive hilst med overordentlig stor Glæde baade i og uden for Landbruget.

En saadan Enighed finder ogsaa Udtryk i Mejeriorganisationernes Stilling. Den absolutte Enstemmighed, som var til Stede ved Mejeriforeningens Generalforsamling i Aalborg den 17. Oktober, er Bevis for, at nu er man klar til at kæmpe for den sidste Rest af Bondens Frihed. Mejeriforeningens Udtalelser levner ingen Tvivl herom, thi heri hedder det:

„Vi opfordrer Producentforeningen, Mejeriernes Fællesorganisation og Landbrugets øvrige Hovedorganisationer til at imødegaa dette brutale Overgreb og Overfald paa Landbruget med alle til Raadighed staaende Midler, og vi tilsiger disse Organisationer vor ubetingede Støtte i denne Kamp.“

Producentforeningen vedtog samme Dag at udtale bl. a.:

„Forholdene er i Virkeligheden saa alvorlige, at de kræver, at Bestyrelsen har Mandat til i dette og lignende Tilfælde at anvende alle til Raadighed staaende Midler for at værne Producenternes Ret til Afsætning af deres Produkter.“

Jeg vil gerne gentage den sidste Sætning: for at værne Producenternes Ret til Afsætning af deres Produkter. Jeg mindes uvilkaarlig en anden Begivenhed, nemlig da 97 pCt. af de sønderjyske Landmænd den 23. Juli 1933 holdt Mælken hjemme een Dag for at demonstrere mod Lovgivningsmagtens utaaalelige Ensidedighed. Da sendte den nuværende Regeringskoalition københavnske Betjente ned for at se paa de kolde Skorstene. Der blev sat et Retsapparat af mægtigt Omfang i Virksomhed for at forhøre Landmændene om, hvad det nu var, de havde for. Den 18. Juli havde Justitsministeren udsendt en Meddelelse, hvori det bl. a. hed: Der vil i øvrigt fra Politiets Side blive truffet Foranstaltninger til at imødegaa ethvert Forsøg fra Uro-stifternes Side paa ulovlige Indgreb i Producenternes Handlefrihed.

Se, Urostifterne, det var 97 pCt. af de sønderjyske Landmænd, men dengang greb Justitsministeriet ind og forlangte Handlefrihed for Producenterne. Nu for-

langer Producentforeningen Ret til Afsætning af Produkterne, medens Regeringens forbundne søger at forhindre Afsætning. Og nu finder Justitsministeriet aabenbart ingen Grund til at gribe ind over for Uro-stifterne. Maaske er dette Optakten til en Kamp mellem Arbejder og Bonde, en Kamp, som Arbejderen i sin Magtbrynde har indledet. Landbruget staaer klar til at optage Handsken og til at føre Kampen igennem til dens bitre Ende. Thi er der noget, den danske Bonde vil kæmpe for, er det hans sidste Rest af Frihed. En saadan Udvikling er saa naturstridig som overhovedet muligt. I Stedet for Samarbejde ruster Bonden og Arbejderen sig nu til Kamp mod hinanden, medens Kapitalen skadefro ser til og løber med Udbyttet. Og Ansvarer herfor hviler til syvende og sidst paa den Regering, der direkte og indirekte støtter saadanne Overgreb og Udskejelser, som Skudshale-Sagen er Udtryk for. Jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at denne Dags Debat maa medvirke til, at Regeringen kan blive klar over, at den har et Ansvar, ogsaa over for andre end terroriserende Fagforeninger.

Løvinsen: Jeg skal forsøge at gøre Rede for den Konflikt, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget dvælede saa længe ved. Det Billede, jeg vil give af Sagen, bliver knap saa fantastisk som det, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget søgte at rulle op for dette høje Ting. Men til Gengæld bunder de Oplysninger, jeg har om Sagen, i Kendsgerninger og i nøje Kendskab til, hvorledes Sagen har udviklet sig fra første Færd.

Jeg vil dog til at begynde med komme med et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget. Det ærede Medlem kom til det Resultat, at til Trods for de Tærsk, der var serveret paa Gaarden — de kan altsaa ikke bortforklares —, var det en ualmindelig god Arbejdsplads. Jeg vil gerne heroverfor tage det danske Landbrug i Forsvar. Jeg tror ikke, at danske Landmænd ønsker at faa slaaet fast, at Arbejdspladser, hvor Mellemværender afgøres med Tærsk, maa betragtes som ualmindelig gode Arbejdspladser.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget søgte jo at give et skævt Billede ogsaa af denne Sag, og det er forklarligt, for den generer naturligvis det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og den Aktion, Landbruget har iværksat. Første Gang Forbundet stifter Bekendtskab med denne Arbejdsplads, var, da Forvalteren paa god gammel Ridefoged-